

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 328

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 mai 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 188 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-3		național, județean și local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative 13-14
Decizia nr. 211 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	3-5	412.	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 315 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	5-7		— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.354/2001 privind atestarea domeniului public al județului Iași, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Iași 14
Decizia nr. 316 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 ² lit. a) și art. 57 ⁴ alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.....	7-9	1.326.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 363 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	9-11		— Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru aprobarea derogării în vederea capturării în scop științific a unui număr de exemplare din specii de lilieci 15-16
Decizia nr. 372 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	11-12	8.	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE
Decizia nr. 442 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes			— Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți participanți la alegerile locale parțiale din data de 1 mai 2011 care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 268/2011 privind stabilirea datei alegerilor parțiale pentru autoritățile administrației publice locale în unele circumscripții electorale 16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 188**

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Investexpert” — S.R.L. din Roșiori în Dosarul nr. 1.842/244/2009 al Judecătoriei Huși.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.842/244/2009, **Judecătoria Huși a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Investexpert” — S.R.L. din Roșiori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate îngrădesc dreptul terțului poprit de a-și dovedi buna credință, acesta neavând acces liber la justiție în materia executării creanțelor bugetare. De asemenea, lipsa unui control real al instanței de judecată asupra cererii de menținere a popririi determină o inegalitate între terțul poprit și creditorul urmărit.

Judecătoria Huși arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textele criticate au fost adoptate de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența, procedura de judecată, inclusiv procedura executării silite, precum și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege. Astfel, este de competența legiuitorului de a stabili procedura de executare silită, astfel încât acesta poate reglementa atât reguli generale, cât și excepții de la acestea în funcție de specificul fiecărui caz.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 149 alin. (9): „*După înființarea popririi, terțul poprit este obligat:*

a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal, suma reținută și cuvenită, în contul indicat de organul de executare;

b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înștiințând despre aceasta organul de executare.”;

— Art. 150: „(1) *Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi.*

(2) *Judecata se face de urgență și cu precădere.*

(3) *Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit, în condițiile prezentului cod.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 343 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, a statuat că nu poate fi primită susținerea autorului excepției potrivit căreia textele criticate contravin principiului accesului liber la justiție, deoarece acestea reglementează chiar procedura judiciară prin care instanța de judecată decide dacă poprirea înființată de creditor urmează să fie desființată sau menținută. În acest cadru, toate părțile din raportul juridic litigios au posibilitatea să își apere drepturile și interesele, în condițiile garanțiilor procesuale prevăzute de lege.

Totodată, nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, întrucât terțul poprit se află într-o situație juridică diferită față de cea a creditorului.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (9) și art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Investexpert” — S.R.L. din Roșiori în Dosarul nr. 1.842/244/2009 al Judecătorei Huși.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Ion Ghiță în Dosarul nr. 849/122/2009 al Tribunalului Giurgiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte a transmis la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că textele de lege criticate au fost abrogate și ținând seama de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 324 din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.005/2/2010 (229/2010), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate**, ca urmare a admiterii recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 166/2009 a Tribunalului Giurgiu prin care acesta a respins excepția de neconstituționalitate ridicată de pârâtul Ion Ghiță într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de limitare a exercitării dreptului acestuia la libera circulație în străinătate, formulată de Direcția Generală de Pașapoarte.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin modul lor de redactare, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 25 — „*Libera circulație*” și art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul cuprins:

— Art. 38: „*Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:*

a) *cu privire la persoana care a fost returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat;*

b) *cu privire la persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat.”;*

— Art. 39: „(1) *În situația prevăzută la art. 38 lit. a) măsura se dispune, la solicitarea Direcției Generale de Pașapoarte, cu privire la statul de pe teritoriul căruia a fost returnată persoana, de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.*

(2) *În situația prevăzută la art. 38 lit. b), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoana o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța se pronunță, prin hotărâre, în termen de 5 zile de la primirea solicitării autorităților competente și comunică hotărârea hotărârea persoanei, Direcției Generale de Pașapoarte, Poliției de Frontieră Română și serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple de la domiciliul persoanei împotriva căreia a fost dispusă măsura.*

(4) *Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă apelului, în termen de 5 zile de la comunicare, la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii.*

(5) *Hotărârea curții de apel este supusă recursului, termenul de recurs, precum și cel de judecată fiind cele prevăzute la alin. (4).*

(6) *Exercitarea căilor de atac prevăzute la alin. (4) și (5) nu suspendă executarea hotărârii instanței.*

(7) *Prezența procurorului la toate ședințele de judecată este obligatorie.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 17 noiembrie 2010, a fost publicată Legea nr. 206/2010 pentru modificarea Legii nr. 248/2005, prin care au fost abrogate art. 38 lit. a) și art. 39 alin. (1) din Legea nr. 248/2005, iar art. 39 alin. (3) a căpătat un

nou conținut. În prezent, textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 38: „*Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:*

a) *Abrogat.*

b) *cu privire la persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat.”*

— Art. 39: „(1) *Abrogat.*

(2) *În situația prevăzută la art. 38 lit. b), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoana o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.*

(3) *În cazul prevăzut la alin. (2), instanța se pronunță, prin hotărâre, în termen de 5 zile de la primirea solicitării autorităților competente și comunică hotărârea părților, Direcției Generale de Pașapoarte, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, competent să elibereze pașaportul simplu persoanei împotriva căreia a fost dispusă măsura.*

(4) *Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă apelului, în termen de 5 zile de la comunicare, la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii.*

(5) *Hotărârea curții de apel este supusă recursului, termenul de recurs, precum și cel de judecată fiind cele prevăzute la alin. (4).*

(6) *Exercitarea căilor de atac prevăzute la alin. (4) și (5) nu suspendă executarea hotărârii instanței.*

(7) *Prezența procurorului la toate ședințele de judecată este obligatorie.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 25 — „*Libera circulație*” și art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*” din Constituție.

Analizând admisibilitatea excepției din perspectiva modalității de sesizare care, potrivit prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, se dispune prin încheiere de către instanța în fața căreia a fost ridicată excepția, Curtea observă că Tribunalul Giurgiu a respins cererea pârâtului de sesizare a Curții Constituționale și a soluționat cauza pe fond, admițând cererea reclamantei Direcția Generală de Pașapoarte și dispunând restrângerea pe timp de 1 an a exercițiului dreptului la liberă circulație pe teritoriul statului francez. Împotriva sentinței pronunțate, pârâtul a formulat apel. În soluționarea acestuia, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a recalificat motivul de apel referitor la respingerea solicitării de sesizare a Curții Constituționale ca fiind recurs, a disjuns soluționarea acestuia, constituind un nou dosar, și a suspendat soluționarea apelului până la pronunțarea asupra recursului. Ulterior, judecând recursul, l-a admis și a sesizat, prin decizie, Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și 39 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate. Din această succesiune de pași procesuali rezultă că, pronunțându-se asupra recursului, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie nu a judecat cauza pe fond. Deși, în prezent, ca urmare a modificării Legii nr. 47/1992 prin Legea nr. 177/2010 pentru

modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010, nu mai prezintă relevanță problema continuării judecării, la momentul ridicării excepției, suspendarea procesului era obligatorie pe parcursul soluționării excepției de către Curtea Constituțională, scopul acestei prevederi fiind tocmai prevenirea pronunțării unei hotărâri de către instanță bazată pe un text de lege neconstituțional.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Ca urmare a abrogării exprese, prin Legea nr. 206/2010, a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 39 alin. (1) din Legea nr. 248/2005, intervenită ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate având acest obiect a devenit inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității legilor și ordonanțelor în vigoare, nu și asupra celor abrogate.

II. Excepția de neconstituționalitate a art. 38 lit. b) din Legea nr. 248/2005 nu îndeplinește cerința de admisibilitate prevăzută tot la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, referitoare la

exercitarea controlului de constituționalitate asupra prevederilor legale care au legătură cu soluționarea cauzei. În acest sens, Curtea observă că, în speța de față, temeiul de drept al acțiunii introduse de reclamanta Direcția Generală de Pașapoarte nu l-a reprezentat art. 38 lit. b) din Legea nr. 248/2005, ci art. 38 lit. a), care prevedea că restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani cu privire la persoana care a fost returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat.

III. Excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi de lege criticate, respectiv ale art. 39 alin. (2)—(7) din Legea nr. 248/2005, urmează să fie respinsă, de asemenea, ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu a formulat o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci s-a limitat la a invoca două prevederi din Legea fundamentală, art. 25 și 53, fără să argumenteze în niciun fel contrarietatea dintre textele de lege ce formează obiectul excepției și aceste dispoziții constituționale. De aceea, nu poate fi considerată îndeplinită cerința motivării excepției, impusă de dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 lit. a) și art. 39 alin. (1) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Ion Ghiță în Dosarul nr. 849/122/2009 al Tribunalului Giurgiu.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 lit. b) și art. 39 alin. (2)—(7) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 124/1.259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 124/1.259/2010, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de intervenienta Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești într-o cauză comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează un „dezechilibru între petenții care depun cereri la oficiul registrului comerțului și acționarii, administratorii sau ceilalți reprezentanți legali ai societăților comerciale vizate de cererile petenților, în sensul că, printr-o simplă cerere adresată de o terță persoană, se pot înscrie în registrul comerțului fapte sau acte nelegale, abuzive, care să afecteze în mod grav și iremediabil o societate comercială”. Totodată, arată că, prin modul de soluționare a cererilor de către judecătorii delegați ai oficiului registrului comerțului, fără citarea acționarilor, a administratorilor sau a celorlalți reprezentanți legali ai societăților comerciale vizate de cererile petenților, aceștia sunt puși în imposibilitatea de a participa la judecată și nu pot lua cunoștință de actele depuse de terțele persoane. Mai mult, prin procedura înregistrării în registrul comerțului a actelor depuse de petenți numai în baza hotărârii judecătorului delegat, se exclude posibilitatea reprezentanților societăților comerciale vizate de a interveni la timp pentru stoparea unor acte frauduloase și păguboase.

Tribunalul Comercial Argeș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura de judecată reglementată de art. 6 din Legea nr. 26/1990 respectă principiile și regulile constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 6: „(1) *Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.*

(1') *Judecătorul delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radiatorii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radiatorii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.*

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivale recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.*

(6) *În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1)—(3) care instituie dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 135 care statuează cu privire la economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990, Curtea observă că art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010), astfel cum a fost modificat prin articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 septembrie 2010), prevede următoarele: „*Prin derogare de la prevederile Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la prevederile celorlalte acte normative incidente, competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat aparține, până la reglementarea activității de înregistrare în registrul comerțului efectuată de registratori comerciali, directorului*

oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.”

În consecință, așa cum a reținut Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 861/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 17 august 2010, în momentul de față atribuțiile judecătorului delegat au fost preluate de directorul oficiului registrului comerțului, fără ca instituția judecătorului delegat să fi fost, expres sau implicit, desființată. Din textul legal menționat se înțelege că numai pe o perioadă determinată competențele judecătorului delegat au fost preluate de către directorul oficiului registrului comerțului, urmând ca, în viitor, potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, activitatea de înregistrare în registrul comerțului să fie efectuată de registratorii comerciali. Însă, până în momentul de față, nu a fost adoptată o atare reglementare legală; implicit, se reține că aplicarea prevederilor legale referitoare la competențele judecătorului delegat a fost practic suspendată.

Având în vedere aspectele expuse mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul

comerțului sunt în vigoare, fiind doar suspendată aplicarea lor în ceea ce privește competențele judecătorului delegat.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990, prin numeroase decizii, Curtea a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers regulilor și principiilor constituționale, iar prevederile de lege criticate sunt norme procedurale care reglementează aspecte referitoare la funcționarea societăților comerciale în condiții de legalitate, fără să conțină dispoziții de natură să îngreuească dreptul de liber acces la justiție ori dreptul de a beneficia de un proces echitabil (de exemplu, prin Decizia nr. 1.274 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 13 ianuarie 2011, prin care s-a soluționat o excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor).

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 124/1.259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 316

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57² lit. a) și art. 57⁴ alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 57² lit. a) și art. 57⁴ alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 7.136/193/2009 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției prin administrator Vasile Doroftei, prin care acesta solicită comunicarea numărului dosarului în care a

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

invocat excepția de neconstituționalitate și acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată și constată cauza în stare de judecată.

Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că aceasta vizează aspecte privind aplicarea și interpretarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.136/193/2009, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 572 lit. a) și art. 574 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petenta Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu fac distincție între persoanele juridice care efectuează transporturi rutiere fără licențe, cu licențe suspendate sau anulate și persoanele juridice care, deși au licență, au încălcat prevederile caietului de sarcini și nici nu reglementează situația în care licența unui traseu face obiectul unui litigiu, existând hotărâre judecătorească definitivă, ca în speța de față, prin care se desemnează câștigătoare societatea reclamantă.

Judecătoria Botoșani consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece reglementarea criticată nu creează situații diferite pentru persoane care se află în împrejurări identice, cu atât mai puțin cu cât petenta însăși invocă aspecte distincte de cele constând strict în „deținerea unei licențe”. Pe de altă parte, valabilitatea unei licențe de transport se verifică prin raportare la dispozițiile care stabilesc obținerea respectivelor documente, iar nu la cele privind consecințele nedeținerii acestora, în cazurile în care o atare deținere este obligatorie pentru exercitarea, în condiții de legalitate, a unei anume activități.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece acestea se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 21 din Constituție, arată că prevederile de lege criticate nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 572 lit. a) și art. 574 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 572 lit. a) au fost completate cu lit. a¹), iar dispozițiile art. 574 alin. (1) lit. a) au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 31 august 2010.

În prezent, prevederile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 572 lit. a): „*Constituie contravenții, dacă nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale, următoarele fapte:*

a) *efectuarea transportului rutier sau a activităților conexe acestuia fără a deține licența de transport, certificat de transport în cont propriu, licența pentru activități conexe, licența de traseu sau autorizație de transport internațional, document de transport pentru transportul de persoane prin servicii ocazionale, respectiv retrase, expirate sau declarate pierdute, după caz;*”

— Art. 574 alin. (1) lit. a): „(1) *Se sancționează cu amendă aplicată întreprinderilor sau operatorilor de transport rutier români sau străini, după caz:*

a) *de la 20.000 lei la 25.000 lei, fapta prevăzută la art. 572 lit. a), a¹) și d).*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, cu privire la dispozițiile art. 572 lit. a) și art. 574 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 102/2006, că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 491 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 19 iunie 2007, prin raportare la dispozițiile art. 16 și ale art. 21 din Constituție. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prin sancționarea contravențională a faptei de a efectua transporturi rutiere sau de a desfășura activități conexe acestora fără licențe sau cu licențe cu valabilitate expirată, suspendate sau anulate, precum și a nerespectării prevederilor caietelor de sarcini, anexe la acestea, nu se aduce atingere liberului acces la justiție, întrucât prevederile criticate nu cuprind dispoziții privind interzicerea sau îngrădirea dreptului constituțional, pe care, de altfel, autorul excepției l-a exercitat în cauză. De asemenea, nu este afectat nici principiul egalității în drepturi, întrucât legiuitorul, fără să instituie vreo discriminare, a acționat în temeiul dreptului său de apreciere cu privire la modalitatea de reglementare a condițiilor în care anumite fapte să fie sancționate contravențional, precum și la stabilirea sancțiunilor aplicabile.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate se referă mai degrabă la modul de aplicare a dispozițiilor de lege criticate la litigiul dedus judecătii, ceea ce intră în competența de soluționare a instanței judecătorești în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57² lit. a) și art. 57⁴ alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 7.136/193/2009 al Judecătoriai Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minita” — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 451/219/2010 al Judecătoriai Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 14 aprilie 2010, în Dosarul nr. 451/219/2010, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Minita” — S.R.L. din Dej cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1), art. 21, art. 23 alin. (11), art. 24 alin. (1) și art. 45, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale, întrucât utilizează denumirea de „*contravenient*” pentru persoana despre care se afirmă că a săvârșit o contravenție, ceea ce conferă justițiabilului în procedura contravențională semnificația de persoană vinovată de săvârșirea unei contravenții înainte ca actul de aplicare a sancțiunii contravenționale să devină irevocabil și executoriu. De asemenea, arată că, în procedura

contravențională, sarcina probei este răsturnată, întrucât obligația de administrare a probelor nu incumbă acuzatorului, adică organului care a aplicat sancțiunea, ci contestatorului „*contravenient*” care trebuie să își dovedească nevinovăția, fiind nesocotite în acest mod garanțiile prezumției de nevinovăție recunoscute de Legea fundamentală și aducându-se o atingere gravă exercitării dreptului la apărare și principiului egalității de arme în procesul civil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 10, 11, 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, autorul excepției consideră că acestea „reglementează un regim discriminatoriu al subiecților de drept privat, făcând aplicarea unui sistem sancționator diferit în funcție de calitatea de persoană juridică sau persoană fizică a presupusului contravenient”.

Judecătoria Dej consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 31, art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005.

Dispozițiile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 31, art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, cap. III, intitulat „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*” și cap. IV, intitulat „*Căile de atac*”, iar în cuprinsul acestora sunt reglementate aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție, condițiile de întocmire a acestuia și sancțiunea aplicabilă în cazul lipsei unor mențiuni, precum și soluționarea căilor de atac.

Dispozițiile art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 cuprind reglementări referitoare la faptele care constituie contravenții și se sancționează cu amendă sau cu aplicarea sancțiunii contravenționale a suspendării activității unității pe o perioadă de 3 luni, precum și la organele de constatare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile

constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 45 privind libertatea economică, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, a stabilit că „legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Astfel, Curtea a reținut, potrivit jurisprudenței sale aplicabile în materie, concretizate în numeroase decizii, precum Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Instanțele de judecată trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Anghel împotriva României*, 2007, a statuat că, „deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională decât pe cale penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală”. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punct de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 115 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 3 aprilie 2008, Decizia nr. 460 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 10 iunie 2008, și Decizia nr. 1.255 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 25 februarie 2009, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în raport cu critici similare.

Astfel, Curtea a reținut că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici. Consecința încălcării acestor dispoziții legale o constituie confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată.

Cu privire la art. 14, prin aceleași decizii, Curtea a reținut că suspendarea pe o perioadă de 3 luni a activității unității care nu a respectat obligațiile prevăzute de textul de lege criticat nu este o măsură de natură a afecta libertatea economică, ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai o măsură prin care statul dă expresie acestei obligații constituționale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28, 31, 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 10, 11, 12 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minita” — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 451/219/2010 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 372

din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Liliana Popat în Dosarul nr. 18.901/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 18.901/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Liliana Popat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece organul constatator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unor competențe foarte largi, fiind scutit de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor. Așadar, din dispozițiile de lege criticate rezultă că îi revine contravenientului sarcina de a-și proba nevinovăția în fața instanței de judecată, fiind astfel încălcat principiul constituțional al respectării prezumției de nevinovăție.

Judecătoria Timișoara consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autoarea excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din cap. III „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”, și reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constator.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a pronunțat prin numeroase decizii asupra constituționalității prevederilor criticate, sub aspectul unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 495 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 17 iunie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând că pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite

reguli procedurale, în virtutea cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, cu referire la susținerea autorului excepției în sensul că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constator, Curtea a statuat — prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009 — că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Anghel împotriva României*, a statuat că, deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională, și nu pe cale penală, autorii comportamentelor considerate contrare legii nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punctul de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Liliana Popat în Dosarul nr. 18.901/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 442

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Elena Stoia și Alexandru Stoia în Dosarul nr. 1.174/116/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 martie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 7 aprilie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.174/116/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative**, excepție ridicată de Elena Stoia și Alexandru Stoia într-o cauză având ca obiect expropriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia enumeră dispozițiile constituționale pretins încălcate, fără a motiva în ce constă contrarietatea textelor de lege criticate cu legea fundamentală. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 198/2004, autorii excepției susțin că „legiuitorul a înțeles să includă în acest text și parcare și chiar benzinăriile, care în mod evident nu au nimic de-a face cu calea de rulare necesare drumului public”, prin aceasta fiind „aduse atingeri unor valori garantate sau ocrotite prin norme constituționale.”

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul are la îndemână posibilitatea de a reglementa modalitatea de preluare a imobilelor în vederea executării unor lucrări de construcții pentru drumuri de interes național, ceea ce include stabilirea utilității publice, modul de

declarare a acesteia și măsurile care pot fi luate de instituțiile abilitate pentru efectuarea lucrărilor de construcții, precum și cele competente să efectueze exproprierea.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 31 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2009.

Textele de lege criticate din Legea nr. 198/2004 au următorul conținut:

Art. 2 alin. (3): „*Fac parte din drumurile de interes național, județean și local elementele drumurilor astfel cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”;

Art. 9 alin. (5): „*Atât procedura de expropriere, cât și lucrările de utilitate publică privind drumurile care fac obiectul prezentei legi nu pot fi suspendate sau sistate la cererea vreunei persoane care invocă existența unor litigii privind posesia ori proprietatea imobilului expropriat.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 46 privind dreptul la moștenire, precum și a celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu au motivat în ce constă contrarietatea reglementării criticate cu dispozițiile constituționale invocate, astfel încât, în lipsa unei motivări minimale, sesizarea nu întrunește condiția de admisibilitate impusă de prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit

căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

De altfel, în subsidiar, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 198/2004 fost abrogată expres prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes

național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010.

Astfel, ca urmare a acestui eveniment legislativ, devin aplicabile prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Elena Stoia și Alexandru Stoia în Dosarul nr. 1.174/116/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.354/2001
privind atestarea domeniului public al județului Iași, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Iași**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 2 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Iași” la Hotărârea Guvernului nr. 1.354/2001 privind atestarea domeniului public al județului Iași, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul

Iași, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 și 326 bis din 16 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Gheorghe Emacu,
secretar de stat

București, 20 aprilie 2011.
Nr. 412.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea derogării în vederea capturării în scop științific a unui număr de exemplare din specii de lilieci

Având în vedere prevederile art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, Avizul Academiei Române nr. 2555/CJ din 28 martie 2011,

ținând cont de prevederile art. 1 alin. (1) lit. b) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, se aprobă capturarea în scop științific a unui număr de exemplare din specii de lilieci de pe raza județelor Bihor, Cluj și Alba după cum urmează:

- *Myotis myotis* — 200 de exemplare;
- *Myotis oxygnathus* — 200 de exemplare;
- *Rhinolophus ferrumequinum* — 150 de exemplare;
- *Rhinolophus hipposideros* — 100 de exemplare;
- *Miniopterus schreibersii* — 350 de exemplare.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2013.

(2) Recoltarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se va face prin capturare cu capcane selective cu eliberare ulterioară, cu respectarea procedurilor specificate în Ghidul de marcare EUROBATS.

(3) Capturarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 2 în condițiile alin. (2) se realizează numai de către Agenția pentru

Protecția Mediului Bihor, Asociația pentru Protecția Liliecilor din România și Institutul de Speologie „Emil Racoviță”.

(4) Pentru activitatea prevăzută la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) Agenția pentru Protecția Mediului Bihor are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute, în termen de 30 de zile de la data recoltării; modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Agențiile județene pentru protecția mediului transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării prevederilor prezentului ordin se exercită de către personalul împuternicit din cadrul structurilor proprii ale autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și pădurilor,

Cristian Apostol,
secretar de stat

București, 2 mai 2011.

Nr. 1.326.

ANEXĂ

R A P O R T asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

.....

Motivul recoltării/derogării

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Așașăți documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți participanți
la alegerile locale parțiale din data de 1 mai 2011
care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor
electorale, conform art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, republicată, pentru alegerile locale parțiale
desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 268/2011
privind stabilirea datei alegerilor parțiale pentru autoritățile
administrației publice locale în unele circumscripții electorale**

1. Comuna Bărăganu, județul Constanța

- Partidul Social Democrat
- Partidul Democrat Liberal

2. Comuna Scorțeni, județul Prahova

- Partidul Democrat Liberal
- Uniunea Social Liberală
- Candidat independent — Petcu Dorina

București, 9 mai 2011.

Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 522893